

FORENINGEN AF DANSKE MEDICINFABRIKKER

Den 5. marts 1982

Forslag til lov om apoteksvirksomhed

Ovennævnte lovforslag er fremsat af indenrigsministeren, uden at MEFA forinden har haft lejlighed til at kommentere afsnittene om apoteksproduktionen og sygehusapotekerne, som er af overordentlig stor betydning for dansk medicinindustri.

Denne handlemåde er forbløffende. MEFA er blevet hørt i forbindelse med de to første lovudkast. Men foreningen fik ikke lejlighed til at udtale sig til ministeren om det tredje udkast, der er identisk med lovforslaget, skønt det rummer helt afgørende og for dansk medicinindustri særdeles farlige ændringer i forhold til udkast nr. 2.

MEFA må således konstatere, at ingen af de skriftlige bemærkninger, som foreningen har fremsat til de tidligere udkast, og ingen af de synspunkter, som repræsentanter for MEFA har fremført ved møder, som ministeriet har ønsket, har sat sig det ringeste spor i lovforslaget.

På denne baggrund anmoder vi om, at kommunaludvalget vil inddrage de efterfølgende kommentarer i overvejelserne og forhandlingerne om apotekerlovforslaget.

MEFAs kommentarer

Lovforslaget indeholder i kapitel 5 en formålsbestemmelse, formuleret i 3 formål. Vi vil vurdere lovforslagets bestemmelser ud fra de to første formål:

1. Forsyningssikkerheden
2. En lægemiddelforsyning til rimelige samfundsmæssige omkostninger.

Det som nr. 3 anførte »formål« – en samordning af produktionen på apoteker og sygehusapoteker – kan i sig selv ikke være et formål for en lovgivning, der skal tjene samfundsmæssige interesser. Det kunne derimod være et middel, og vi vil derfor vurdere det som et sådant i lyset af de to i lovforslaget opstillede formål.

Endelig vil MEFA nedenfor redegøre for de konkrete ændringer, der er nødvendige,

for at Danmark ikke i kraft af dette lovforslag skal risikere, at forsyningssikkerheden reduceres og landets lægemiddelforsyning skal ske til urimelige samfundsmæssige omkostninger.

Forsyningssikkerheden

Lovforslaget overser, at forsyningssikkerheden ikke er et spørgsmål om tabletmaskiner. Forsyningssikkerheden afhænger derimod primært af to ting:

1. På kort sigt af tilstedeværelsen af tilstrækkelige lagre af nødvendige lægemidler på apoteker, sygehuse og andre depoter.
2. På lang sigt af landets forsyning med de aktive stoffer, der er absolut nødvendige ved fremstillingen (færdigkonfektioneringen) af lægemidlerne.

Apotekernes og sygehusapotekernes produktion består alene i en færdigkonfektionering. De nødvendige aktive stoffer, der gør en tablet til et lægemiddel, leveres alle af dansk medicinindustri, eller de importeres fra udlandets medicinindustrier.

På lang sigt vil landets forsyningssikkerhed derfor være et spørgsmål om, i hvilket omfang dansk medicinindustri kan opretholde en basisproduktion af aktive stoffer. Det er igen et spørgsmål om industriens ressourcer. I det omfang, de svækkes, vil basisproduktionen indskrænkes og landets afhængighed af import af aktive stoffer øges. Det betyder øget sårbarhed i krisesituationer og mindsket forsyningssikkerhed for samfundet.

Spørgsmålet om tilstrækkelige kriselagre af færdige lægemidler, der er afgørende for forsyningssikkerheden på kort sigt, er irrelevant i forbindelse med overvejelser vedrørende apoteksproduktionen. Det er alene et spørgsmål om hensigtsmæssige lagerbestemmelser – uanset hvem der har produceret de oplagrede lægemidler.

MEFA har bemærket, at lovforslaget i bemærkningerne anvender udtryk som »prisbil-